

„Реформи“ излиза от 1899 до 1905 г. Общо за целия период излизат 348 броя, в какъв тираж не е известно⁴. Има и притурки, към двайсет броя.

Основател и първи редактор на в. „Реформи“ е Андрей Ляпчев. Сред редакторите са: Владислав Ковачев, Коста Шахов, Георги Влахов, Антон Страшимиров, Никола Харлаков и Илия Гологанов. Редакцията на вестника се помещава на площад „Славейков“ № 1 в столицата на Княжество България.

Издаван е в няколко печатници: Янко С. Ковачев, Ив. К. Цуцев, от „Ив. П. Даскалов и С-ие“, „Просвещение“ на И. С. Наумов, К. Г. Чинков, „Придворна“ и „Либералний клуб“.

Абонаментът за в. „Реформи“ бива: годишен - на цена 8 лв., от 6 месеца - 4 лв., цената за единичен брой е 15 ст. Това важи за България. „За странство“ годишната вноска е по-висока - 12 лв., за половин година съответно 6 лв. От 2 май 1903 г. годишният абонамент се увеличава на 12 лв. за България, а за чужбина - 25 лв. За сметка на това намалява цената на единичен брой, съответно на 5 ст.

Дните, в които излиза вестник „Реформи“, не са строго регламентирани, през отделните години те се променят. Не е известно от какви съображения изхождат редакторите при тези обстоятелства, но на лице е една почти периодична промяна на установените дни.

Първоначално „Реформи“ излиза всяка събота. Това положение продължава до 24 юни 1899 г., (бр. 16), от когато до 8 юли 1899 г., (бр. 18) включително излиза в четвъртък. Този ден се възприема като най-удобен за редколегията и той се утвърждава до края на годината с изключение на единични броеве, които излизат в няколко съботни дни. През следващата календарна година отново се наблюдава това положение, а един брой (20), дори излиза в петък. През 1902 г. в. „Реформи“ излиза всеки петък, а от 1903 г. в събота.

В брой 5 от 2 май 1903 г. вестникът уведомява своите читатели, че ще бъде ежедневник. Вероятната причина затова е динамизмът на събитията, свързани с Илинденско-Преображенското въстание. Поради недостиг на финанси от 30 август 1903 г., (бр. 38) „Реформи“ отново става седмичник.

Както споменахме вече, настоящото изследване има за цел да проучи участието на Владимир Каназирев в българското националноосвободително движение до 1903 г., т. е. до Илинденско-Преображенското въстание, отразено на страниците на в. „Реформи“. По тази причина при анализа на печатния орган акцентът ще бъде върху периода от появата на вестника в 1899 до 1903 г. Трябва да поясним, че след 1903 г., особено през 1904 г., името на Владимир Каназирев фигурира доста по-често, почти редовно на страниците на в. „Реформи“. Тук вече открива-